

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/195/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217557
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112217557.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej I. H., T. P., T. XX, zast. Mgr. Petrom Pihornom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Cyklistická 15, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária, Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 4.299,99 eur istiny s prísl. o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 17C/7/2013-175 z 12.11.2013

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len "súd") rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.696,96 eur a nahradiť časť trov konania 61,18 eur, pozostávajúce z časti súdneho poplatku z návrhu 15,45 eur a časti trov právneho zast. 45,73 eur na účet právneho zást. žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Vykonaným dokazovaním zistil, že GE Money a.s. ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníčkou XX.X.XXXX Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXXXXX, ktorých neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky i Sadzobník poplatkov a svojím podpisom na zmluve žalovaná potvrdila, že sa s nimi oboznámila, najmä s výškou úrokovej sadzby, ako aj s formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že vo formulári o zmluvných podmienkach bola uvedená ročná úroková sadzba 12,84 %. Na základe uvedenej zmluvy veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur), ktoré sa žalovaná zaviazala splácať s úrokmi a poistením v 72 mesačných splátkach po 2.193 Sk - 72,79 eur (spolu 157.896 Sk, 5.241,19 eur), z toho poistenie 124 Sk (4,12 eur), vždy k 13. dňu v mesiaci od 13.6.2008. Citoval znenie bodov 5.3, bodu 6.1, 5.8 a 7.3 Obchodných podmienok, zároveň uviedol platobnú históriu žalovanej, ktorá 13.5.2008 čerpala úver 3.319,39 eur. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok 23.9.2009 medzi postupcom GE Money a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu predmetnú pohľadávku voči žalovanej, že listom z 23.9.2009 žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky spoločnosti GE Money a.s. voči nej vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Vychádzajúc z § 497 Obch. zák., § 1 ods. 1, § 2 písm. a), písm. b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zák. č. 258/2001 Zb.z., § 301 Obch. zák., § 524 ods. 1, 2, § 544 ods. 1,2, § 121 ods. 3, 100 ods. 1 § 397 a § 37 ods. 1 Obč. zák. (ich znenie citoval) vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že GE Money a.s. ako veriteľ uzavrela so žalovanou ako dlžníčkou 13.5.2008 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky i Sadzobník poplatkov, že na základe uvedenej zmluvy veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 100.000 Sk (3.319,39 eur), ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 2.193 Sk (72,79 eur) , vrátane poistenia 124 Sk (4,12 eur), vždy k 13. dňu v mesiaci od 13.6.2008. Podľa platobnej

histórie žalovaná zaplatila 28.5.2008 72,79 eur, 21.7.2008 72,79 eur, 16.9.2008 144,83 eur, 12.12.2008 331,94 eur 21.1.2009 70 eur, spolu 692,35 eur, v zmluve o úvere nebola uvedená konečná splatnosť úveru, poplatok za poskytnutie úveru ani úroková sadzba, preto sa podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a doplnkov poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve ani v sadzobníku nebol uvedený poplatok za vedenie účtu, či poplatok za zaslanie upomienky a zaslanie upomienok ani nebolo zo strany žalobcu preukázané. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu, na zaplatenie ktorej si žalobca započítal časť platieb vo výške 61,52 eur za omeškanie 5 splátok a ktorá bola uvedená len v Obchodných podmienkach a Sadzobníku poplatkov vo výške 20% z každej dlžnej čiastky, v rámci svojho moderačného práva ich ako neprimerane vysoké znížil na 1/5, teda na sumu 12,30 eur s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Žalobcovi priznal nárok len na zaplatenie istiny 2.643,42 eur (požičaných 3.319,39 eur plus 12,30 eur - zmluvná pokuta mínus zaplatených 692,35 eur) a poplatkov za poistenie 14 x 124 Sk (1.736 Sk - 57,62 eur), sumu 2.696,96 eur. Poukázal na to, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.9.2009 uzavretej medzi postupcom GE Money a.s. a žalobcom došlo k prevodu predmetnej pohľadávky na žalobcu. Za potrebné mal vyjadriť sa k právnomu režimu uzavretej zmluvy, plnenie z ktorej je predmetom prejednávanej veci - zmluvy o úvere. Urobil záver, že Zmluva o úvere podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. je tzv. absolútnym obchodom, pre ktorú je daná pôsobnosť Obch. zák., bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň podotkol, že ide aj o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ), pričom dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ) a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ) a, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver osobitne upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch, že na uvedenú zmluvu je potrebné aplikovať právnu úpravu uvedeného zák., subsidiárne ust. Obch. zák. a tiež ust. Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Uzavrel, že premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách majúcich formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obch. zák., že podľa § 397 Obch. zák. je premlčacia doba štyri roky, že nakoľko sa vedľajší účastník i žalovaná v konaní dovoľovali premlčania vznesením námietky premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu (podaním žaloby 13.7.2012), musel sa ňou zaoberať a keďže podľa platobnej histórie žalovaná neuhradila splátku splatnú 20.3.2009 a ďalšie splátky splatné do 20.6.2009, vrátane a zvyšok dlhu splatný 8.7.2009, 4-ročná premlčacia doba ani pokiaľ ide o splátku splatnú 20.2.2009 neuplynula pred začatím tohto konania 13.7.2012 a k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že plný úspech žalobcu v konaní by predstavoval sumu 4.299,99 eur, že jeho čistý úspech v konaní je 2.696,96 eur (t.j. 63 % po zaokrúhlení), žalovaný bol v konaní úspešný v 37 %, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalobcu, ktorý vstúpil do konania na jeho strane, na náhradu svojich účelne vynaložených trov vo výške 26 % (63 mínus 37%), vychádzajúc z odčítania neúspechu žalobcu (úspechu žalovaného) od jeho úspechu (neúspechu žalovaného). Účelne vynaložené trovy konania právneho zást. žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu 257,50 eur a z trov právneho zast. vedľajšieho účastníka za 4 úkony právnej služby v r.2012 podľa § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (príprava a prevzatie zast., žaloba v r. 2012, vyjadrenie k odporu z 10.1.2013, účasť na pojednávaní 12.11.13.), t.j. 4 x 151,05 eur + režijný paušál 2 x 7,63 eur a 2 x 7,81 eur + 20 % DPH, spolu trovy právneho zast. 762,10 eur. Nepriзнаl odmenu za 1 vyjadrenie k odporu, nakoľko nie je účelné uviesť vyjadrenie k odporu v dvoch podaniach a za každé si uplatňovať odmenu a tiež za vyjadrenie z 11.11.2013, nakoľko uvedené skutočnosti mal žalobca uviesť už v žalobnom návrhu tak, aby bolo súdu zrejmé, na základe čoho špecifikoval uplatnený nárok. Konštatoval, že 26 % zo súdneho poplatku je 15,45 eur a z trov právneho zast. 45,73 eur a žalovanú zaviazal k náhrade trov konania žalobcu vo výške 61,18 eur. Náhradu trov vedľajšieho, ktorý vstúpil do konania na strane menej úspešnej žalovanej, nepriзнаl.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a to z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) a f) O.s.p. V odvolaní poukázala na to, že súd sa vyjadril v rozsudku aj k námietke premlčania, k právnomu režimu zmluvy o úver, že zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, citujúc čiastočne z odôvodnenia rozsudku. Nesúhlasila s tvrdením, že pri spotrebiteľskej zmluve je daná pôsobnosť Obch. zák., bez ohľadu na povahu účastníkov, pričom poukázala na judikatúru, ktorá jednoznačne hovorí, že vzťahy týkajúce sa spotrebiteľov sa riadia Obč. zák., na rozhodnutie Krajského súdu (ďalej len KS) v Trenčíne 6Co/223/2013, rozhodnutie KS v Prešove 6Co/223/2013 a rozsudok Okresného súdu Košice - I 17C/7/2013, rozhodnutie KS v Prešove

4Cob/71/2012 (z ich odôvodnenia citovala). Zdôraznila, že išlo o obdobné prípady, že aj v tomto prípade je nutné rozhodovať s prihliadnutím na uvedenú judikatúru a, že pokiaľ ide o úver, ktorý patrí na základe § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. medzi tzv. „absolútne obchody“, nie je možné ani v tomto prípade určovať premlčaciu dobu podľa Obch. zák., ale tá musí byť určená podľa Obč. zák. Z uvedeného jej vyplynulo, že súd rozhodol nesprávne tým, že ju zaviazal na plnenie, nakoľko určoval plynutie premlčacej doby podľa Obch. zák. Žiadala vziať na zreteľ, že s prihliadnutím aj na legislatívu Európskej únie, je zvýšená ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch s cieľom prijímaných noriem a to z dôvodu nerovnomerného postavenia dodávateľa a spotrebiteľa, že z legislatívy vyplýva, čo bolo aj zámerom zákonodarcu, že všetky skutočnosti, ktoré by mohli zhoršiť postavenie spotrebiteľa postavením k dodávateľovi, nie je možné použiť. Zároveň spomenula aj smernicu Rady 93/13 EHS a § 52 ods. 1 Obč. zák., aj to, že bez ohľadu na to, či je spotrebiteľská zmluva upravená Obč. zák., Obch. zák. alebo iným osobitným zákonom, je nutné použiť ust. Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách a určiť premlčaciu dobu podľa Obč. zák. Zdôraznila, že rozsudok v danej veci je nesprávny, že samotný charakter zmluvy o úvere, ktorá sa riadi podľa § 261 ods. 3 písm. d) ako tzv. „absolútny obchod“, ešte nezakladá podmienky na to, aby právny režim spotrebiteľskej zmluvy sa riadil Obch. zák. a teda aj plynutie premlčacej doby v tomto prípade sa riadi ust. Obč. zák., že toto tvrdenie sa opiera o judikatúru a právne normy Európskej únie. Navrhla rozsudok zrušiť, žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania 794,53 eur.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v danom prípade ide o obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, že preto je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ust. Obch. zák. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 2 M Cdo 3/2011 z 28.4.2011, 6MCdo/4/2012 z 27.3.2013 (z ich odôvodnenia citoval) a na §397 Obch. zák. Stotožnil sa rozhodnutím a odvolanie ponechal na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a vyvodil nesprávne právne závery, preto rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) ods. 2 O.s.p., okrem výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd vec nesprávne právne posúdil, keď na vedľajšom účastníkovi a žalovanou vznesenú námietku premlčania na plnenie z predmetnej úverovej zmluvy aplikoval § 397 Obch. zák., namiesto § 100 a n. Obč. zák., v dôsledku čoho vyvodil nesprávny právny záver, že žaloba bola podaná ešte počas plynutia premlčacej doby a z uvedených dôvodov žalobe vyhovel.

Predmetná úverová zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, má spotrebiteľský charakter, lebo žalovanej bol poskytnutý úver právnym predchodcom žalobcu ako spotrebiteľovi, nie ako podnikateľovi.

Úverová zmluva v prejednávanej právnej veci je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahuje osobitná právna úprava, zák. č. 258/2001 Z.z., z čoho možno jednoznačne vyvodit' záver, že ide o

občianskoprávny vzťah a občianskoprávny nárok, že z titulu poskytnutia spotrebiteľského úveru je potrebné tento vzťah posudzovať v zmysle zák. 258/2001 Z.z. V prípade vznesenej námietky premlčania sa pri uvedenom zmluvnom vzťahu posudzuje premlčacia doba podľa ust. Obč. zák. a to § 100 ods. 1 a nasl.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Aj pokiaľ ide o úver, ktorý patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. medzi tzv. „absolútne obchody“, nie je možné ani v tomto prípade určovať premlčaciu dobu podľa Obch. zák., ale tá sa má určovať podľa Obč. zák.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je žalobcom uplatňované právo zo spotrebiteľskej zmluvy, a v takom prípade je nevyhnutné na predmetnú vec aplikovať všetky ustanovenia spotrebiteľského práva, transformovaného právneho poriadku členského štátu EÚ, ktorým je aj Slovenská republika, s cieľom harmonizovať zmluvné právo so zásadami komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho právneho systému boli aj do slovenského Občianskeho zákonníka začlenené ust. o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a n.) a, že uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Napokon je potrebné prihliadnuť aj na to, že celkové nastavenie spoločenských vzťahov v oblasti ochrany spotrebiteľa je nepochybné, že smeruje k maximalizácii ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v právnych vzťahoch a, že každá právna norma sa má vykladať na prospech toho, na ochranu ktorého je primárne určená.

Povinnosťou súdu bude preto vec opätovne právne posúdiť, príp. vykonať ďalšie účastníkmi navrhnuté dôkazy, vyrovnať sa so skutočnosťami uvedenými v odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu a všetky vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s § 132 - 135 O.s.p. a vo veci opätovne rozhodnúť, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť, lebo by tým porušil zásadu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 O. s. p.).

Podľa Čl. 46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods. 1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších predpisov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl. 6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach

alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR vyplýva, že tak základné právo podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl. 46 ods. 1 Ústavy, Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č.2 3/91 Zb.) a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinstančnom konaní.

Ak by odvolací súd rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože by im odoprel právo, na základe ich odvolania, namietat' správnosť právneho názoru odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.